

Jézus Urunk tanítása

2024. január 5.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve elzarándokoltatok, hogy egyek legyetek a mai fájdalom-, szenvedés Golgotáján.

De köszöntöm mindazokat is, akik lélekben vannak jelen, lélekben kísérték el benneteket.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt, az a jel részében, hogy legyél mindig készen, hogy észrevedd embertársadat, ha szüksége van a segítségnyújtásban az embertársadnak, vagyis, ahogy Én, Jézus Krisztus Uratok mindig tanítottalak benneteket: a felebarátoknak. Hisz mindig készen kell állni, mert nem tudjátok, mikor van szükség a segítségnyújtásokra az embertársaitoknak a felebarátban. A mai tanítás pont ez volt felétek, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok elmentem a kafarnaumi zsinagógába, és amikor ott voltam, ez szombati nap volt, ott jelen van egy fél kezére béna ember. A Heródes-pártiak és a farizeusok azon figyelnek, hogy meg fogom-e gyógyítani szombaton e béna kezű embert, vagy nem, mert hogyan tudnak Belém kötni, Ellenem. S ekkor Én, Jézus Krisztus Uratok oda állítottam középre e beteg embert, és végignéztém rajtuk, és megkérdeztem tőlük, hogy:

– Szombaton szabad-e jót tenni, vagy rosszat cselekedni? Szabad-e gyógyítani, vagy elvesz... (...) valakit?

De ők csak hallgattak, és ismét, ahogy reájuk tekintettem, szívük keménysége miatt szinte felháborodtam, és ekkor oda szóltam a betegnek, hogy nyújtsa ki a kezét, és amint kinyújtotta, meggyógyult.

A farizeusok és a Heródes-pártiak kimentek, és azon tanakodtak, vitatkoztak, hogyan tudják vesztemet okozni. Hisz bennük nem a felebarát és nem az embertárs volt jelen, hogy szükség van a segítségnyújtásra és a segítségnyújtásban megpróbálok jót cselekedni, amit tőletek is kérek, hogy néha észreveszed a felebarátodat az embertársban, hogy szüksége van a te segítségedre, és felismered, észreveszed, akkor ne menj el mellette olyan téren, hogy nem ismered: „Akkor minek segítsek?” Hisz néha a segítségnyújtásban az is elég egy embertársadnak a felebarátban, ha csak megszólítod, és megkérdezed tőle, hogy mi a problémája, vagy szüksége van-e egy segítségnyújtásra. Mert sokan és sokan úgy gondoljátok, hogy ha készen kell állnotok, hogy segítséget tudjatok nyújtani a felebarátoknak az embertársban, akkor azt csak anyagiakkal lehet megoldani.

Én, Jézus Krisztus Uratok azt mondom: Nem. Nézzél önmagadba, a te saját szívedhez és lelkedhez, és néha gondolkodj el azon, hogy neked mire van szükséged, mi az, amivel az embertársadat és a felebarátodat felismerheted, érezheted, hogy most neki szüksége van talán egy jó szóra a vigasztalásban, talán egy felajánló imára, amiben kéred számára a segítséget, vagy éppen átölelésed, hogy szívedből árasztod feléje a szeretetedet, hogy megerősítsed, hogy ő is részesülhessen a kegyelemben. Abban a kegyelemben, amelyet te talán már megkaptál, és látod embertársadon a felebarátban, hogy ő talán nem érzékelte, felismerte e kegyelmet, de „én a saját szívemből, saját lelkemből, felismerve, átadom ölelésemmel, szeretetemmel”. S akkor rádöbbsz, hogy ez is lehet segítségnyújtás a bajban, a bánatban, a fájdalomban, a szomorúságban, mert tudsz figyelni embertársadra a felebarátban.

De a mai nap még egy tanítást adtam számotokra. Igaz, hogy az a tanítás nem kimondottan a hónap tanítása elején volt, hanem ez már a golgotai járásban, amikor elindulok tanítványaimmal, a nép sokaságával, és tanítást adok. Ez a tanítás szintén úgy szólt felétek, hogy jelen van ugye a leprás, aki lábaim előtt leborul, és kérlel, s azt mondja:

– Ha akarod, megtisztíthatsz engem.

Én, Jézus Krisztus Uratok reá tekintettem, és megesett rajta Szívem, és valóban segítettem rajta, hisz azt mondtam:

– Akarom, és tisztulj meg.

És azonnal elhagyta a lepra.

De ekkor feléje fordultam ugye, hogy:

– Erről ne beszélj senkinek. Először menjél el, és mutasd meg magadat a papnak. Az után pedig a Mózes törvénye alapján adj hálát a feláldozásban. Köszönd meg, hogy segítséget kaptál.

De ugye ezt már nem értette, erre már nem volt nyitott a szíve, mert nem fogadta meg tanácsaimat, hanem mitévővé vált? Öröm érte, valóban, hogy megtisztult a leprától, de mégsem nem a szerint cselekedett, amit kértem tőle, hanem kiment, és hangos szóval hirdette, hírül adta a dolgot.

Ez után Én, Jézus Krisztus Uratok már nyilvánosan nem akartam mutatkozni a városban, hanem elhagyatott helyeken voltam jelen, de sokan megtudták, és odaözönlöttek a nép sokaságával az emberek, mert várták a segítségnyújtást.

Tehát a mai tanítás felétek a segítségnyújtásról szólt, hogy ne csak önmagatokban éljete, és ne csak önmagatokra figyeljete, hanem vedd észre a felebarátodat az embertársban a segítségnyújtásában.

Mert ma többen és többen a gondolataitokban azt várjátok, hogy mit fogok Én, Jézus Krisztus mondani e megkezdett új évről, amely ma az első Golgotája volt jelen számotokra, és hogy a tanítás mellett kitérek-e szavakban, hogy mire várható.

Ahogy a másik években is ilyenkor mindig el szoktam mondani: Készüljtek, semmivel sem lesz könnyebb ez az esztendőtok, mint amit most mögöttetek hagytatok. Én, Jézus Krisztus Uratok nem akarok félelmet nyújtani számotokra. Én mindig azt tanítom nektek, hogy legyetek nyitottak, legyen kezetekben a fegyveretek a szentolvasóban, tudjatok őszintén, átéléssel, szeretettel imádkozni, és nemcsak önmagatokért, szeretteitekért, embertársaitokért a felebarátban, hanem mindazokért, akiknek szükségük van az őszinte, szívből jövő imára. Mert ez az év is: sok meglepetésben lesz részetek.

Én így készítelek fel benneteket, hogy előre ne féljete. A félelmet megadják nektek mások, amitől néha úgy érzitek, hogy van, aki úgy gondolja: „Akkor minek is éljek?!”

Én, Jézus Krisztus Uratok Szívemből a szeretetet árasztom felétek, Fényem sugarával szeretnék átölelni benneteket, ha engeditek, hogy felmelegítselek, erőre kapjatok, készen álljatok, és tudjatok eggyé válni a szeretet kegyelmével, tudjatok láncot alkotni az imában, tudjatok érezni, értékelni az embertársaitok iránt a felebarátban. Mert nemcsak önmagadra, nemcsak szeretteidre, ismerőseidre és a te barátaidra gondolsz, hanem gondoldj azokra, akik lehet, hogy sokkal nehezebb helyzetben vannak, mint te vagy ti, és mégis megpróbálják kialakítani a saját életüket e küzdelmek árán is. És ebben a küzdelemben ti vehettek úgy részt, hogy megpróbáltok, ha másképp nem, akkor lélekben eggyé válni, és az őszinte imáitokkal segítséget nyújtani, hogy érezzék, hogy „valaki velünk is van, valaki küld számunkra kegyelmet, erőt, segítséget, hogy talpon maradhassunk, és érezzük a fontosságát a mindennapi élet jelenlétében”.

Hisz mindenkinek küzdenie kell, de a küzdelemben az a legnagyobb ajándék, hogy ha érzed szívedben, lelkedben a szeretet reményét, amely erőt ad a mindennapokban.

Hisz a kezdetekben azt mondtam felétek: Felismertelek benneteket az út porában. Szükségem volt reátok, meghívtalak az útra. Aki a meghívást felismerte, elfogadta, szívével-lelkével, az elindult ezen az úton, és a küldetés követésében halad Felém és Hozzám.

Hogy mondtam számotokra máskor már egy tanításban?

Hogy: Én, Jézus Krisztus Uratok vagyok a Pásztor, ti vagytok a nyájam a bárányokban, akik ismertek, akik hallgattok szavamra, és követtek. Én, Jézus Krisztus Uratok elől megyek be hozzátok, ha szükséges, az akolba az ajtón, mert nem féltek Tőlem, és Én sem félek tőletek. Tehát nem hátulról jövök, mint a tolvaj. Mert aki hátulról jön, az nem biztos abban, hogy ismerik, és hallgatnak szavára.

Fontos, hogy ezen elgondolkozzatok, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok erőt nyújtok számotokra a Fénysugárral, az átöleléssel, a megerősítéssel, hogy a mai nap tanítása úgy legyen bennetek, hogy fogadjátok el embertársaitokat a felebaráti szeretetben, és próbáljatok eggyé válni az ima-

láncon, hogy még többen imádkozzatok, engeszteljétek, és alakítsátok ki, hogy hogyan működjön rajtatok, bennetek az imalánc megtapasztalása, ajándéka és kegyelme, ami által az erő, a megnyugvás, a béke, a szeretet, az öröm áradhat felétek, hozzátok, hogy ismét önmagatokra ismerjétek, és haladjatok az úton, és tudjátok, hogy kinek a gyermekei, kinek a testvérei, és ismételen kinek a gyermekei vagytok a földi élet jelenlétében, a mindennapokban. És hogyha ezeket mind-mind felismertétek, ismét elfogadtátok, szívetekbe zártátok a megerősítő kegyelemmel, akkor valóban szeretettel tudtok nézni egymásra, ha kell, körbenéztek, felismeritek egymást, és tudtok örülni, és az örömmel ki tudjátok fejezni az eggyé válást a kegyelemhez a mindennap ajándékaaként a jelenlétben.

E nehéz időkben, amelyek most körülvesznek benneteket is, csak úgy tudtok talpon maradni, a ti szavakat használva, ha nem hagyjátok el szívetekből a reményt, a hitet, az örömet, a békét és a szeretetet. Hisz a gyűlölet tombol a földön, az irigység a kapzsiságában szinte fölözi a gyűlöletet. Az irigység? Az, ha tudná, megölné az embertársát a felebarátban.

Ne ilyenekké akarjátok válni, hanem olyan testvéreimmé, akik hisznek a szeretetben, hisznek a reményben, hisznek a kegyelem jelenlétében, és amely felétek árad, megerősít, és ha kell küzdeni, készen álljál, és meg tudjad védeni önmagad az embertársban, a felebarátban, amire szükségetek van a segítségnyújtással együtt.

E új év megkezdésében így készítelek fel benneteket erre az esztendőre. És majd emlékezzetek vissza a tanításból e szavakra, amikor szembesültök vele, különösképpen majdan, amikor a meglepések részében lesztek jelen.

De ne a félelmet engedjétek szívetekbe az aggodalommal, mert az lehúzza benneteket, és nem tudsz felállni, nem tudsz önmagad lenni, hanem akkor jussanak eszedbe ezek a szavak, amellyel most megpróbáltalak megerősíteni benneteket, hisz ma nem azt mondtam, mint az elmúlt évben. Hisz akkor, emlékeztek úgy mondtam: Hát mondhatom azt, hogy pár kakasléppel lesz nehezebb az évetek.

Most nem e szavakat használtam, de mégis legyetek felkészültek, ahogy a tanítás is kezdi, hisz mielőtt a tanítás elkezdődik, mindig van az *Evangélium* részében néhány gondolat, a mai gondolat, ami felétek szól: Legyünk mindig készek a felkészülésben, mikor kell segítséget nyújtani az embertársunknak. Én, Jézus Krisztus Uratok még hozzátettem a felebarátot.

Próbáljunk e szerint cselekedni, élni a mindennapokban.

Ennek reményében áradjon ma reátok e megkezdett új évben az első áldásom, amely a Fénysugárral árad ma reátok, hogy töltse be szíveteket, lelketeket, hogy érezzétek a melegséget, amely összeköt, és ami által érzitek a felebaráti-embertársi együttlétet a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Kiválasztott Mária testvér keze által áradjon reátok áldásom.

Az Atya, a Fiú, a Szentlélek.

A Szentlélek által áradjon reátok a Fénysugár melegsége, töltse be szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, hogy megerősödjeteK, és készen álljatok a feladatra, amely a mai nap tanításával elindult rajtatok és bennetek.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!